

κομπλεξάρω

κομπλεξάρω, ρ. [<κόμπλεξ + κατάλ. -άρω]. **1.** προκαλώ σε κάποιον κόμπλεξ: «μην τον κομπλεξάρεις κάθε τόσο, επειδή είναι κεκές!». **2.** προξενώ σε κάποιον αμηχανία: «τον κομπλεξάρισες τον άνθρωπο, όταν αποκάλυψες μπροστά σ' όλους πως αυτός ήταν που διέδωσε το μυστικό μας». **3.** επιβάλλομαι σε κάποιον με την ανωτερότητά μου και τον οδηγώ σε συναισθηματικό ή ψυχολογικό αδιέξοδο: «επειδή έχει λεφτά, νομίζει πως μπορεί να με κομπλεξάρει! || κάθε τόσο κάνει επίδειξη της μόρφωσής του κι έχει την εντύπωση πως μπορεί να με κομπλεξάρει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας